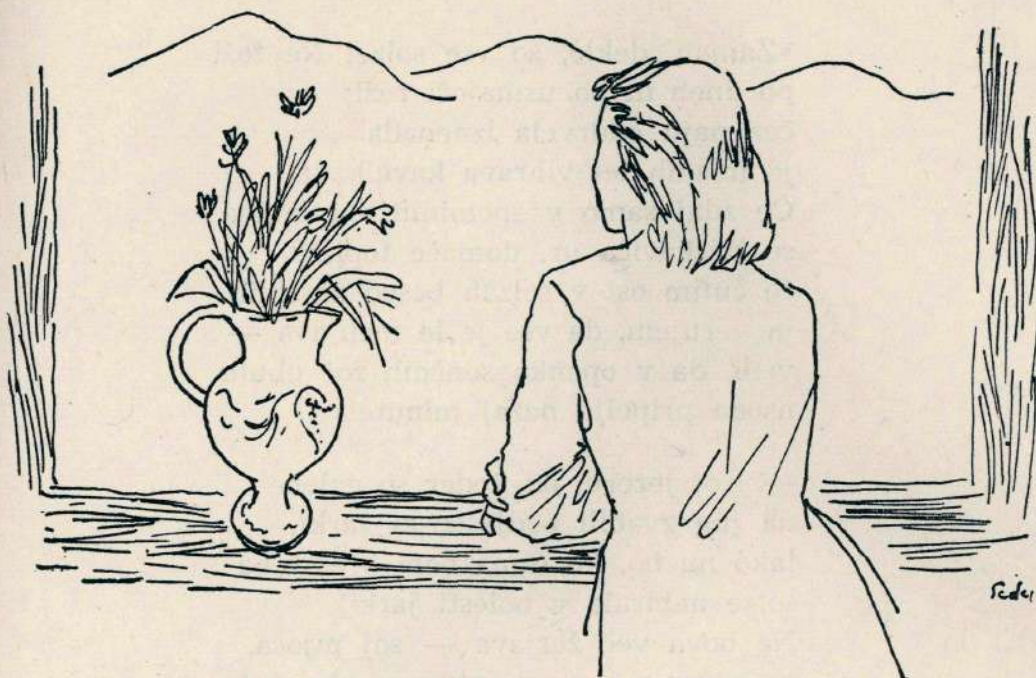

Dušan Ludvik | Slovo

(Fragment iz pesnitve Odžejana mladost)

Kot prsti, ki drsé čez klaviaturo,
kazalci odmerjajo že pozno uro...

»Zakaj so danes grenki ti poljubi,
zatajevane sólze so v obljubi?«

— Predragi, slišiš zvon? Kako zamolklo,
kako dušeče pólnoč je odtolklo!

Ko zdaj s pogledi te bridkó sprašujem,
mi je ob tebi kakor daljni zvezdi,
ki zadnjikrat zatelela je nad gnezdi —
o, saj ne jočem, saj samó vzdihujem...
Pravljíčen grad se v srcu mi podira,
ko misel dni minulosti prebira.

Spominjaš se? Kakó so trav kolena
pod najinimi mehкими koraki
se pripogibala in beli slaki
pisali v žitu najina imena! —